

есть тѣло мое, еже за вы ло-
мимое. сія есть кровь
мои, за вы изливаемая,
творите сіе въ мое воспоминаніе.

Върна на това наставлениe го-
сподне, Православната църква освя-
щава *отдълно хлѣба и виното*, кои-
то ставатъ тѣлото и кръвта хри-
стови. Така *отдълни*, тѣлото и
кръвта изобразяватъ и увѣко-
въчаватъ искуплителнѣтъ жъртвѫ,
която си е *веднѣжъ само принесла*
на голгоѳа. Жъртвата е една, но
тя ся *въковъчно* продължава въ
Църквѣтъ не само чрезъ своите
дѣйствія, т. е. чрезъ благодатьтъ
и добрытѣ дѣянія, на които е тя ис-
точникъ, но и *сама по себе* чрезъ